

4

Evert van Maanen:
voorzitter tegen
wil en dank

7

Egelsnelweg

6

Moderne
Hof van Eden

► JORINE VAN HOOIJDONK

De Natuurkamer vraagt...

Koos Marinus. Foto: Jorine van Hooijdonk

De Natuurkamer is een sociale, verbindende horecagelegenheid in het gebouw 'De Drijfsijs' in het Sloterpark naast de Natureluur en de kinderboerderij. Je kunt er dagelijks terecht voor een kopje thee, koffie, een ijsje, sapje, wat lekkers. Binnen is het knus: een huiskamer met spelletjes en boeken voor jong en oud over de natuur. Buiten, rondom het gebouw, staan houten banken en tafels. Een prachtige plek om te genieten van het park met de fruit- en moestuin, de

natuurspeeltuin, de Heemtuin en het water. Het is de pleisterplaats voor de vrijwilligers die meehelpen om het groen te onderhouden, het zwerfafval te prikken en kinderactiviteiten te begeleiden. Voor de vaders, moeders, opa's en oma's is het een fijne plek om te verblijven, terwijl hun (klein)kinderen een activiteit in de Natureluur doen. Er is ook plaats voor kleine bijeenkomsten, zoals die voor de Blikvangers (www.VuilnisOproer.nl). Maar... er zijn meer vrijwillige

handen nodig dan er al zijn om vooral de drukte in het weekend aan te kunnen. Zou je één keer in de maand een dag of dagdeel in het weekend mee willen helpen? Het is een vriendelijke en gezellige omgeving, waar je zeker op je gemak zult zijn. Je bent van harte welkom!

Interesse? Meld je aan bij koos@de-natuurkamer.nl of app/bel 06-40483826

► LOUS AKKERMAN

Theo Schavemaker met pensioen

Op 30 juni j.l. was ik aanwezig bij het afscheid van Theo Schavemaker, als fysiotherapeut bij Fysio Couperus, omdat ik jaren heb meegewandeld in één van de drie groepen, die hij bijna tien jaar heeft begeleid (in het Sloterpark en Gerbrandypark). Daar bewaar ik goede herinneringen aan, zowel aan de prettige en deskundige begeleiding van Theo, als de gezelligheid van de groep.

Theo heeft 37,5 jaar als fysiotherapeut met veel plezier en energie in Slotermeer gewerkt. Hij was erg betrokken bij zijn patiënten en collega's en bij de andere zorgverleners in Slotermeer. Een fysiotherapeut in hart en nieren!

In zijn wintersportvakantie van 2018 kreeg hij een ongeluk, waardoor hij twee jaar gro-

Kaartje bij een klein afscheidskadootje voor de gasten

tendeels niet in de Fysiotherapiepraktijk kon zijn.

Bij de hervatting van zijn werkzaamheden bleken de gevolgen van dit ongeluk er toe te hebben bijgedragen dat hij nu een paar jaar eerder dan gepland met pensioen gaat.

Op de gezellig bezochte receptie in de praktijk aan de Louis Couperusstraat werd de waardering voor Theo zowel in woorden als met cadeautjes duidelijk uitgedrukt.

Van de samenwerkende zorgverleners zal hij in september afscheid nemen.

Wij wensen Theo en zijn gezin het allerbeste en hopen dat hij in goede gezondheid van een welverdiend pensioen zal gaan genieten.

Rondje zonder hondje

De moeder van Cindy's baasje is overleden en daarom kunnen zij dit keer hier geen rondje lopen. Iemand anders ging nu de buurt in.

De wandeling begint in het 'oorlogsgebied' Nolensstraat. De huizen liggen daar in puin in afwachting van nieuwbouw. Waar zouden de bewoners nu allemaal zijn? Ik ga langs Albert Heijn en verbaas me opnieuw over wel zes kapotte fietsen, die daar langdurig plek staan in te nemen. De zes nieuwe nietjes zijn ook al weer bezet.

Het Lambertus Zijplein heeft na de vernieuwing mooie plantsoentjes gekregen. Helaas worden de bloemen nu overwoekerd door onder andere Melde. De vaste bankzitters genieten van de zon.

Tegenover Pluspunt staat de mobiele testunit van de GGD. Telkens horen we toch weer van mensen met corona. Op andere dagen staat de bus elders in de stad.

Ook daar weer een stel weesfietsen; een leuke band ontmoedigt kennelijk menigeen het rijwiel nog te gebruiken. Breng het naar de fietsmaker en je kunt weer lekker fietsen!

Er staan hier drie containers waar men oud brood in kan gooien. De gemeente laat dat vergisten tot een vijftal producten: biogas, CO₂, warmte, compost en water!

In de vernieuwde Dirk Sonoystraat zijn mooie tuintjes aangelegd en speelplaatsen. Jammer dat sommige bewoners de plekken met ondergrondse containers als vuilnisbelt gebruiken voor hun bankstel, pallets en zelfs lege dozen.

Waar vroeger de Timotheusschool stond heeft inmiddels de Baak het hoogste punt bereikt. Op de website (je kunt je nog inschrijven voor een huurwoning) wordt het 'boven de bomen' genoemd. Bovenin kun je de hele polder overzien inclusief de volkstuintjes.

Verderop is Judovereniging Shin Shin, opgericht in 1956! Ook hier weer zes oude fietsen voor de deur.

In de voormalige winkelpanden van de Lodewijk van Deyselstraat zijn allerlei alternatieve zaakjes gevestigd: een Eendagszaak, waar onder andere meerdere naailessen worden gegeven, en verkoop dames- en kinderkleding, ook reparatie. Er zijn nog dagen vrij!

Er is een buurtinformatiecentrum, het buurthuis Social Garden wordt vernieuwd. In de vensterbank ligt een stapeltje GaSetten. Er is een Zelfmaakzaak, waar buurtbewoners elkaar helpen met klusvragen. Je hebt er Theater Van Deysel en Coffeeshop De Watersnip, met kerstverlichting nog aan. In het Hugo Verriesthof prikt een man zwerfvuil. Goed werk!

FRANS VAN DER FEEN

► FRANS VAN DER FEEN

Zonnewende op de Fruittuin van West

Voor de langste dag van dit jaar, 21 juni, was via de Nieuwsbrief van de Tuinen van West een oproep gedaan om dat samen ter plaatse te 'vieren'. Ruim twintig klanten van het bedrijf hadden de stoute schoenen aangetrokken (twee slechts slippers) om 4.45 uur (heel vroeg dus...) in het Tuincafé aanwezig te zijn en nog wat slaperig koffie of thee in ontvangst te nemen.

ele groei die ontstaat door de knip, supergevoelig is voor schimmels.

- Als je te veel appels in de boom hebt, heb je tot en met 21 juni de tijd om te dunnen.

Bij het dunnen van de appels haal je een deel van het fruit – nog klein en onrijp – eruit om te zorgen dat de boom volgend jaar ook weer appels produceert.

Geduldig wachten. Foto: Frans van der Feen

Even later beklommen we de heuvel die één en ander overhuift en richtten we onze blik in oostelijke richting. De zon, nog achter de horizon, zorgde er wel al voor dat de wolken van Afval Energie Bedrijf Amsterdam donker afgetekend omhoog gingen.

Terwijl een muzikant een klankschaal bewerkte, staarden wij gefascineerd naar het punt waar we de zon verwachtten. Een als nar geklede fluitist troonde ons, als de Rattenvanger van Hamelen mee door de boomgaard, waar bij het Leemhuis twee andere muzikanten trommelden.

De zon komt op. Foto: Frans van der Feen

Nog even terug naar de heuvel waar we, samen met de honden, onder leiding van Wil de zon boven de bomen uit zagen komen. Het zonnetje was al om 5.18 uur opgekomen,

Nu moest er gewerkt worden

Voor de teelt van appels en peren is de langste dag een belangrijk moment. Er lopen dan 3 processen tegelijkertijd:

- De 'celdelingsfase' van het fruit gaat over in 'celstrekingsfase' (i.p.v. méér cellen worden de cellen groter)

- Waar je tot 21 juni nog kunt snoeien in de boom, kan dat vanaf nu niet meer. Je moet dan stoppen omdat de eventuele

Een Elstarboom die 70 appels draagt, kan er volgend jaar ook 70 dragen, maar heeft diezelfde boom 100 appels, dan heb je grote kans dat die volgend jaar niks geeft; dat wordt een 'beurtjaar' genoemd.

Van half zes tot half acht was dat de taak van het gezelschap: te zorgen dat er ongeveer twee appels de kans krijgen door te groeien door de overige te verwijderen. Die kunnen gewoon op de grond worden gegooid. Dat lijkt zonde, maar is toch het beste.

Eerst gingen we nog met ons allen naar

Elstar appels. Foto: Frans van der Feen

de hokken waar de kippen de nacht op stok hadden doorgebracht om ze weer de vrijheid te geven in de boomgaard. Om half acht werden we beloofd met een gezellig en verrukkelijk ontbijt.

's Avonds kon men nog eens komen helpen. Het Sint Jans-feest (de geboortedag van Johannes de Doper) werd alvast gevierd (is eigenlijk 24 juni), waarna men rond het kampvuur de zonsondergang in stilte beleefde (dat was om 22.07 uur) en de kippen weer naar binnen werden gebracht.

Leuk om mee te maken allemaal.

► HANS STAPHORSIUS

De geschiedenis van Slotermeer en Geuzenveld [4] Geuzenveld ontwikkelt zich tot groene woonplek

Na de bouwjaren van de jaren '50 werd Geuzenveld een steeds levendiger en groenere Tuinstad. De parken en groenstroken kregen steeds meer vorm. De tuintjes bij de woningen werden bewerkt en gekoesterd, ook al waaiden er regelmatig volle waslijnen met was overheen. De kinderrijke gezinnen hadden niet genoeg aan maandag-wasdag, zeker niet in de eerste jaren toen er vaak nog op de hand werd gewassen. En mensen, meestal de moeders, nog een wringer nodig hadden om het wasgoed een beetje droog aan de waslijn te kunnen hangen.

Ook op de bleek (het stukje gras in de tuin) werd vaak nog de witte (bleek) was te drogen gelegd. Begin jaren '60 kon je een elektrische wasmachine huren voor een paar uur of een dagdeel en ging de was iets sneller. En je moest zorgen dat je op tijd klaar was, want de machine werd keurig op de afgesproken tijd weer opgehaald om naar het volgende adres te worden gebracht. Gelukkig

van de levendigheid op de beide sportparken. Aanvankelijk hoorde Ookmeer bij Geuzenveld en de Eendracht bij Osdorp, maar met de komst van de deelraad Geuzenveld-Slotermeer in 1990 is dat omgekeerd. Maar de jaren '60 waren natuurlijk ook de jaren van de leegloop van de kerken, de vrijere seksuele moraal en natuurlijk ook van de protestbewegingen zoals Dolle Mina en Provo. Dolle Mina voor de vrouwenrechten met o.a. de leus "Baas in eigen Buik" en de Provo's die hun anti autoritaire acties voerden en daarbij het Lieverdje op het Spui, als hun vreedelievende symbool uitkozen. Ook uit de Westelijke Tuinsteden kwamen in die tijd veel actieve vrouwen en jongeren in actie.

Natuurlijk werd er ook nog steeds gebouwd in Geuzenveld, nog meer scholen waaronder de Sam van Houtenschool, waar de bekende Ajax voetballer (het was nog de tijd van de semi-profs) Klaas Nuninga, onderwijzer was. En daar vlak

Van links naar rechts: Mattenkloppen, Baas in Eigen Buik en het Lieverdje op het Spui. Foto's: Beeldbank Amsterdam

hadden wij thuis een lavet, met daarin een schoep die heen en weer draaide en zo de was schoon sloeg. Maar er bleef werk genoeg te doen. Op de andere dagen moesten de matten en kleden worden geklopt, met de mattenklopper. Dat gebeurde altijd op straat voor de deur en vaak werd daar een deel van het gezin voor ingezet, om de matten en kleden vast te houden en om te helpen kloppen. De bewoners van de midden hoogbouw, maximaal 4 woonlagen, want bij 5 was een lift verplicht en dat zou de huizen te duur maken, moesten ook nog de stenen trappen op de eigen verdieping wekelijks boenen. Het was hard werken in die dagen, niet alleen voor de (meestal) mannen die buitenshuis werkten, ook nog op zaterdag, maar ook voor de huisgenoot die thuis bleef. In die tijd werden vrouwen nog ontslagen uit o.a. overheidsdienst als zij trouwden, dus vaak was er om samen een toekomst op te bouwen geen alternatief. Niet trouwen kon ook niet, want dan kreeg je geen huis.

Op woensdag was het gehaktdag, vlees was er verder alleen op zondag in de arbeidersgezinnen, al hadden de katholieken wel meestal vis op vrijdag. De winkels op elke straathoek hadden de vaste klandizie van de buurtbewoners, al ging dat nog vaak via de vaste aanhang die tot het zelfde geloof behoorde als de winkelier. De verzuiling, alles binnen het eigen geloof, kerk of stroming, begon al minder te worden in de z.g. verlichte jaren '60, maar ze waren zeker nog niet over. De sportclubs werden via hetzelfde principe opgericht, geloof bij geloof, zelfs nog met sportbonden op basis van de geloofsleer. De christelijke clubs speelden niet op zondag, en de katholieken pas na 12 uur. De clubs uit onze buurt, speelden aanvankelijk nog op de Velsersweg, ongeveer waar nu station Sloterdijk ligt. Maar eind jaren '50 en begin jaren '60 werden de Sportparken Ookmeer en Eendracht aangelegd en kon men daar ook terecht. De sportverenigingen kwamen op als paddenstoelen en het gonsde

tegenover het Mariaconvent, het klooster van de Zusters van de Goddelijke Voorzienigheid, inmiddels al jaren het gebouw van Stichting de Brug, de Multiculturele Huiskamer van Geuzenveld en Slotermeer.

Op onderstaande foto is goed te zien hoe groen Geuzenveld nu is. Vanaf het allereerste begin was het in Geuzenveld, maar ook in Slotermeer en Osdorp, een zeer gemengde bevolking. Mensen uit Groningen, Drenthe en Friesland kwamen in de snel groeiende stad het ambtenarencorps van de Gemeente versterken. Bij de Politie, het Gemeentelijk Energiebedrijf en het GVB (tram, bus en pont) vonden velen een plek. Daarna kwamen de mensen uit Indonesië (Indië) die noodgedwongen de Gordel van Smaragd moes-

Het Eendrachtspark nu. Foto: Beeldbank Amsterdam

ten verlaten, na de onafhankelijkheid van de Kolonie. En altijd is het met name in Geuzenveld zo gebleven dat er nieuwe culturen een plek vonden. Spaans, Italiaans, Surinaams, Turks, Marokkaans, Pools, Roemeens, Syrisch, Irakees, enz. Iedereen vond of vindt zijn plek in onze multiculturele Tuinstad Geuzenveld. Je ziet het aan de veranderde eetgewoontes, Indisch eten was al langer ingeburgerd, maar de Pizza, Shoarma, Falafel, Kapsalon, Roti, Couscous enz., het is inmiddels gewoon geworden.

► CIHAD OZKAN

Social Garden Lodewijk van Deysse

In de Lodewijk van Deyssebuurt gaat in de komende tijd een hoop veranderen. Als eerste zal dat de Social Garden zijn. Dat is op dit moment nog een buurthuis. Hier komen buurtbewoners samen voor verschillende activiteiten, hebben ze een tuin waar in de zomer ook geprogrammeerd wordt en worden verschillende partijen in de buurt betrokken bij deze buurthuiskamer.

Het gebouw zelf is best wel oud en is ooit gebouwd met als functie een buurtwinkelje. Zo zat er naast de winkel ook het huis van de eigenaar. Nu wordt dit gebouw gerenoveerd. Wanneer dit precies gaat gebeuren is nog niet helemaal bekend maar de verwachting is dat dit ongeveer in 2024 gaat plaatsvinden. Het nieuwe plan voor dit gebouw is dat er een grote community center komt met de buurtteams en de buurthuiskamer erin. Eigenwijken is samen met Rochdale en andere partijen de afgelopen tijd met bewoners in gesprek gegaan over de vormgeving van dit nieuwe pand. Wij vinden het immers belangrijk dat de buurt ook zijn zegje doet over hoe het eruit gaat zien. Want de buurt gaat het uiteindelijk gebruiken. Hiernaast hebben wij een aantal vragen die jullie mogen beantwoorden. Jullie kunnen deze ook deels beantwoorden (hoeft geen antwoord op alle vragen).

Wat is er te doen?

- Heb je ideeën?
- Wat mis je nog en waarom?

Interieur: hoe zorgen we ervoor dat dit het mooiste buurthuis van de wijk wordt?

- Uitstraling: hoe moet het eruit zien? Van binnen en van buiten.
- Kleuren, planten, meubilair
- Geveltuin en achtertuin

Naam van het gebouw: wat vind jij de leukste naam?

Leg eens uit waarom jij die naam leuk vindt.

- Voorbeelden van namen ter inspiratie:
- Community Center Lodewijk
- Buurthuis van Deysse
- Social Garden
- Trefpunt Slotmeer

De antwoorden kunnen jullie via de mail opsturen naar: dick@eigenwijken.nl

Welke vlag moet ik kiezen?

W e leven in de tijd van de vlaggen. Elke groep en gemeenschap heeft tegenwoordig zijn eigen vlag. Provincies en steden, organisaties en internationale samenwerkingsverbanden. Recent hebben we de Pride weer gevierd in Amsterdam, met de vlag die steeds meer kleuren krijgt om vooral alle soorten geaardheden en onderliggende groepen inclusief te maken. Het aantal letters wordt al bijna net zo lang als ons alfabet en heel veel meer kleuren zijn ook niet meer voor handen. Het zal best allemaal nodig zijn, maar ik raak nogal eens in de war van alle letters en kleuren, en hoop dat er ooit een tijd komt dat de mens, in al zijn of haar verscheidenheid voorop komt te staan en daar geen speciale vlag meer voor nodig is. En de botenparade mag van mij blijven, ook als het straks niet meer nodig is om gelijkwaardigheid te bereiken. We hebben tenslotte ook elk jaar Koningsdag en Veteranendag, inmiddels ook folklore. Een vlag die ik ook steeds vaker zie, is de omgekeerde Nederlandse vlag op het platteland en op landbouwvoertuigen. Weinig creatief in mijn ogen en voor sommigen zelfs met negatieve emotionele gevoelens, met name voor (ex)militairen, voorstanders van de monarchie en streng gelovige Nederlanders. Daar heb ik als principieel dienstweigeraar, tegenstander van de monarchie en humanist minder last van. En bovendien heb ik als Fries een eigen vlag. Al stoort het mij wel om die op trekkers voorbij te zien komen, terwijl de bestuurders van deze voertuigen branden stichten, wegen blokkeren en deze volstorten met puin en asbest. Ik heb in mijn leven vaak actie gevoerd, maar altijd met respect voor mens en dier, en altijd bereid om in overleg te gaan met de partij aan de andere kant. Ik hoop dat de boeren en tuinders dit ook op gaan brengen, want de wereldwijde opgave om het milieu te redden voor onze kinderen en kleinkinderen is ook voor hen super actueel. Als we zo doorgaan is er straks geen levensvatbaar bedrijf meer over te dragen aan de opvolgers. Ondertussen wil ik ook een vlag om mijn eisen voor een schone en leefbare wereld voor mijn nageslacht, en daarmee de gehele mensheid veilig te stellen. Het wordt een Groene, met een tekst die een hoopvolle toekomst voorop stelt en een vreedzame manier om daar samen aan te werken. Het liefst samen met alle mensen van goede wil, maar desnoods in mijn eentje.

HANS STAPHORSIUS

► FRANS VAN DER FEEN

Geloven in Nieuw West (5) 'De vier evangelisten', rooms-katholieke kerk

Door de realiteit van de ontkerkelijking zijn er geen rooms-katholieke vieringen meer in Slotmeer, maar wel dagelijks in Osdorp, in de hoofdkerk van de parochie, de Pauluskerk aan de Pieter Calandlaan.

De parochie van de Pauluskerk is genoemd naar de vier evangelisten, Mattheus, Marcus, Lucas en Johannes, die elk een bepaald facet van het geloof belichten in de geschiedenis van Jezus op aarde.

Het is een fraaie kerk met een lichtvenster in het dak, een oculus, net als in het Pantheon in Rome en in Parijs. In de weekenden vinden daar ook samenkomsten plaats in het Engels en Pools, en eens per maand voor de Indonesische en Oegandese gemeenschap.

Voor het mooie kerkgebouw van Het Nieuwe Verbond in Slotmeer zoekt men naar de mogelijkheid waarin het een sociale en culturele meerwaarde kan vormen. Als op termijn de Verrijzeniskerk in Slotervaart wordt gesloten wil men de Latijnse mis in de Pauluskerk gaan vieren.

Dinsdag 26 juli bezocht ik de Eucharistieviering in de kapel naast de enorme kerk. Pater Andy Jebarus, die ook in het kerkgebouw woont samen met de paters Simon en Luc, leidde de viering, waarbij die dag de gedachtenis centraal stond aan de heiligen Anna en Joachim, de vader en moeder van Maria. De pater bad om de ontferming van God over de aanwezigen. Eén van hen doet de eerste schriftlezing en daarna volgt de evangeliëlezing. Daarna het eucharistisch gebed en voor de Heilige Communie wordt in de wijn gedoopte ouwel gebruikt: 'het lichaam van Christus'. In

de rooms-katholieke kerk wordt een grote rol toegedicht aan Maria, de moeder van Jezus. Om haar voorspraak voor de gelovigen wordt gebeden. De pater roept de aanwezigen op in onze omgeving 'handen en voeten van Jezus' te zijn.

Het was goed om zo een half uur in de gewijde ruimte stil te staan bij het evangelie en hoe we deze blijde boodschap in het dagelijks leven inhoud proberen te geven.

Men spreekt van terugloop van het aantal gelovigen maar anderzijds merkt men in de Pauluskerk op zondagen een enorme diversiteit van gelovigen en een groeiend aantal moeders met hun kinderen en jongeren die

Pater Andy leidt de Eucharistieviering. Foto: Frans van der Feen

het geloof een plaats willen geven. Kenmerk van het rooms-katholieke geloof is dat men zich ook richt op het hier en nu, om hulp te bieden aan wie nood heeft, om liefde te betonen, om vreugde en vrede te bevorderen, samen relaties te onderhouden. Dat vraagt de Schepper van ons.

Daarom is komen naar de vieringen en samen bidden belangrijk om je geloof te voeden: je moet eerst de boodschap horen om hem te kunnen delen. Zo kunnen gelovigen deel uitmaken van Gods koninkrijk, hier en in de toekomst, na dit leven.

Verder zijn rituelen belangrijk, zoals staan, zitten, knielen, buigen, het kruisteken en het gebruik van wierook en wijwater. Protestanten zijn er soms jaloers op!

Via de zondagse collecte en de jaarlijkse actie 'Kerkbalans' (een project van gezamenlijke kerken om geld in te zamelen) komen de nodige gelden binnen; sommigen dragen vrijwillig méér bij.

Bij de kerk zijn veel vrijwilligers betrokken. Zij zijn heel belangrijk! Zonder hen zouden de activiteiten in de kerk niet verder kunnen gaan.

De Pauluskerk. Foto: Frans van der Feen

▶ WENDELA GRONTHOUD

Met ESAN naar het theater!

“Theater is niets voor mij” denken veel mensen. “Hoogdravend gedoe en moeilijke woorden.” De leden van de theater bespreksgroep van ESAN (Energieke Senioren Amsterdam Nieuw-West) weten wel beter. Nu de theaters weer open zijn, mogen zij ook weer! U bent van harte welkom om mee te gaan.

De Theater bespreksgroep gaat zo’n 6 à 7 keer per jaar naar het theater. Dat kan toneel zijn, cabaret of iets met dans. Van tevoren bespreken de mensen onder leiding van theaterdocent Remco Melles het stuk. “Dat is erg leuk, want dan hoor je meer over de inhoud van het stuk, hoe het is ontstaan, de opvattingen van de regisseur, de kunstenaars, het decor. We lezen ook weleens een stukje van de toneeltekst met elkaar. Dat levert al zoveel voorpret op,” zegt oprichter van de Theater bespreksgroep Guusje Welsing. “Je hoeft echt geen voorkennis te hebben, want de stukken gaan over het dagelijkse leven, over ouder worden, liefde, verdriet, over gewone mensen van ‘vlees en bloed’.”

De opvoeringen vinden plaats in de Amsterdamse theaters. “Soms zien we bekende acteurs, maar we zijn ook naar een stuk van ons eigen ZID-theater

gegaan met jonge kunstenaars in de hoofdrol. We hebben zo genoten,” zegt Guusje.

“Met het OV gaan we naar het theater en weer terug zodat je niet in je eentje hoeft te reizen. Dat weerhoudt ouderen er soms van om naar het theater te gaan. En als het zo uitkomt, drinken we na afloop met elkaar een glaasje. Ik ben al jaren lid van de Theater bespreksgroep en zou het voor geen goud willen missen.” Dit jaar staan er nog twee theaterstukken op het programma. De besprekingen zijn op 16 september en 18 november, in De Schakel in de Paul Scholtenstraat 36A, van 14.00 uur tot 15.30 uur met een inloop vanaf 13.30 uur. De kosten bedragen € 2,- (theaterbezoek voor eigen rekening).

Meer informatie en aanmelding bij Guusje Welsing: 020-6681386 en guusjew@gmail.com

▶ MARIAN BOER

Het Geheugen van West Zeilen op de Sloterplas

Zo’n dertig jaar geleden maakte ik kennis met het haventje aan de Sloterplas. Als werkende moeder met een zoon moest ik altijd iets verzinnen voor de zomervakanties. Je had natuurlijk wel vakantie, maar geen zes weken achter elkaar. We woonden toen op de Postjeskade.

Van een moeder op school hoorde ik dat er zeillessen werden gegeven in de vakantie. Volgens mij werd het door de gemeente geregeld en gesubsidieerd. Haar zoon had zich opgegeven en ik moest snel zijn, want het liep al vol. Gelukkig vond mijn zoon het leuk om te gaan en was ik op tijd met de aanmelding. Zo brachten en haalden we om de beurt de kinderen van en naar het haventje. Het eerste jaar in de optimist, maar de volgende jaren met twee of meer in een boot. Ook een jaar plankzeilen, maar dat was volgens mij geen succes omdat het een erg koude zomer was en ja... je valt wel eens in het water en steeds de plank opklimmen was vermoeiend.

Nu woon ik al jaren in Slotermeer en fiets zeker één keer per week van Slotermeer naar Osdorp door het Sloterpark. De ene kant van de plas heen, boodschappen doen en de andere kant terug. Deze zomer is het door de vele regen extra groen. Vorige week, fietsend

langs de Plas, had ik een déjà vu. Het is weer zomervakantie. Rood, zwart, geel gestreepte zeilen, kleine, eenpersoonsbootjes (optimisten) en grotere boten met witte zeilen. Hele groepen bij elkaar. Oranje hesjes en een drukte van jewelste op de Plas. Op het water is het drukker met groepen dan dertig jaar geleden, maar er is dus nog niet veel veranderd. Er worden nog steeds zeillessen gegeven.

Zeilen op de Sloterplas.
Bron: Het Geheugen van West

En als ik die bootjes opnieuw heen en weer zie varen, ben ik nog steeds blij dat de zeillessen toen (en nog steeds) worden georganiseerd. Betaalbaar en leuk voor de kinderen en de werkende moeders.

▶ WENDELA GRONTHOUD

Evert van Maanen: een voorzitter tegen wil en dank

Nieuwsgierig

“Na 40 jaar actief te zijn geweest als vrijwilliger in het jeugdvoetbal, eerst als begeleider en later ook in het bestuur, wilde ik wel wat anders doen. In 2004 hoorde ik dat ze iemand zochten voor de Ouderenadviesraad Geuzenveld-Slotermeer, later Nieuw-West, dat leek me wel wat. Vroeger had je de verzorgingsstaat en nu moesten de ouderen het allemaal zelf gaan doen. In de Ouderenadviesraad ging het over de WMO, participatie, keukentafelgesprekken en wonen. Techniek en wonen is mijn ding. Ik ben ook nieuwsgierig naar nieuwe dingen en wil graag weten van de hoed en de rand. Als Ouderenadviesraad kom je overal, je leert andere organisaties kennen en ik maak graag een klets met iemand. Zo leren ze jou ook kennen.”

Evert is ‘slapend’ lid van een landelijke ouderenbond uit Woerden als hij wordt gevraagd als bestuurslid en later ook als voorzitter van de lokale afdeling. “We hebben aan jou gedacht.” Hij staat er niet om te springen, maar iemand moet het doen totdat die ouderenbond in 2016 alle afdelingen in het land opheft. Evert en bestuurslid Joke Veldkamp vinden dat er iets anders moet komen voor de ouderen in Geuzenveld-Slotermeer. “We konden ze toch niet in de steek laten. Maar hoe begin je zonder geld en een ruimte. We zijn gaan praten met Eigenwijken en het stadsdeel en zij hebben ons geholpen.”

Goed luisteren

“In 2017 is ESAN begonnen als een WMO-project met een koffie-inloop voor alle ouderen in de buurt. We konden terecht in Het Honk, de ruimte van het NIVON. Als iemand voor het eerst binnen kwam, zeiden we “Fijn dat je er bent, heb je zin in koffie?” en kwamen zo in gesprek. “Hoe was je week?” was het volgende dat ik vroeg. Er waren ook mensen die geen zin hadden in een praatje en dat is ook goed.

Via de koffie-inloop hoorde je waar de mensen tegenaan liepen en bedachten we thema’s voor informatiebijeenkomsten zoals valpreventie, dementie, medicatie, slapeloosheid, gezond eten en bewegen, omgaan met pc en mobieltje. We

Evert van Maanen. Foto: Wendela Gronthoud

gingen contact leggen met de fysio, apotheken, artsen, SEZO (o.a. schuldhulpverlening). In het begin moesten we elke keer uitleggen wat ESAN was, maar dat hoeft niet meer. Het stadsdeel had ook altijd belangstelling voor wat we deden.” Van het een komt het ander. Het ESAN-programma breidde zich uit met scootmobieltochten, museum- en theaterbezoeken, een leesgroep, het maandelijkse eetcafé en nog veel meer, maar ook het klaverjassen en de bingo worden niet vergeten. Van dat laatste is Evert niet zo, maar dat geeft niet. “Het belangrijkste is om het de mensen naar de zin te maken,

uit hun plezier haal ik mijn eigen plezier. Ik zeg altijd: “Vrijwilligerswerk moet leuk zijn en je moet het zelf ook leuk vinden en delen met mensen.”

Stinkende best

Als Evert vertelt over de enorme vaart die ESAN in de afgelopen jaren heeft genomen, lijkt het alsof het allemaal als vanzelf is gegaan, maar niets is minder waar. “Het komt niet aanwaaien, je moet je stinkende best doen en overal op af stappen.” Maar iets doen voor een ander, vrijwilligerswerk, is Evert met de paplepel ingegoten. Zijn ouders deden niet anders: “Het zit in mijn genen. Als je kansen krijgt, moet je wat terugdoen.” En de vrouw waarmee Evert later trouwde, zat ook zo in elkaar. Zij hielp jaren mee in de voetbalkantine, maar was ook actief met andere activiteiten. Ze overleed zestien jaar geleden, in het hele huis staan en hangen prachtige objecten die zij borduurde met kralen. Een mooie herinnering aan een lang leven samen. En het eten met zijn zoon op zondagavond is na haar overlijden ook gebleven: thuis en zo nu en dan bij PLATO aan het Confuciusplein.

Niet op de voorgrond

In januari van dit jaar trad Evert af als voorzitter van ESAN. Hij werd benoemd tot erevoorzitter, maar bij de vraag of dat iets betekent, haalt hij zijn schouders op: “Ik geef niets om dat soort dingen. Ik hoef niet op de voorgrond.” De eerste woorden waarmee hij dit interview begon waren: “Ik vind het helemaal niet nodig.” Maar gelukkig zijn er veel mensen die graag willen luisteren naar deze markante man. Dat Evert voorzitter af is, betekent niet dat hij stil blijft zitten, ook al wordt hij binnenkort 85. Zo lang als het kan, blijft hij activiteiten organiseren. Ook heeft Evert nog steeds de portefeuille Externe contacten om het netwerk van ESAN stevig te houden. “Het is erg dat zoveel ouderen eenzaam zijn, daar moeten we wat aan doen.”

Mensen zullen altijd belangrijk blijven voor Evert: “Ik wil graag met mensen bezig zijn” maar omgekeerd hoeven ze niet met hem bezig te zijn: “Ik mag ook graag alleen zijn.”

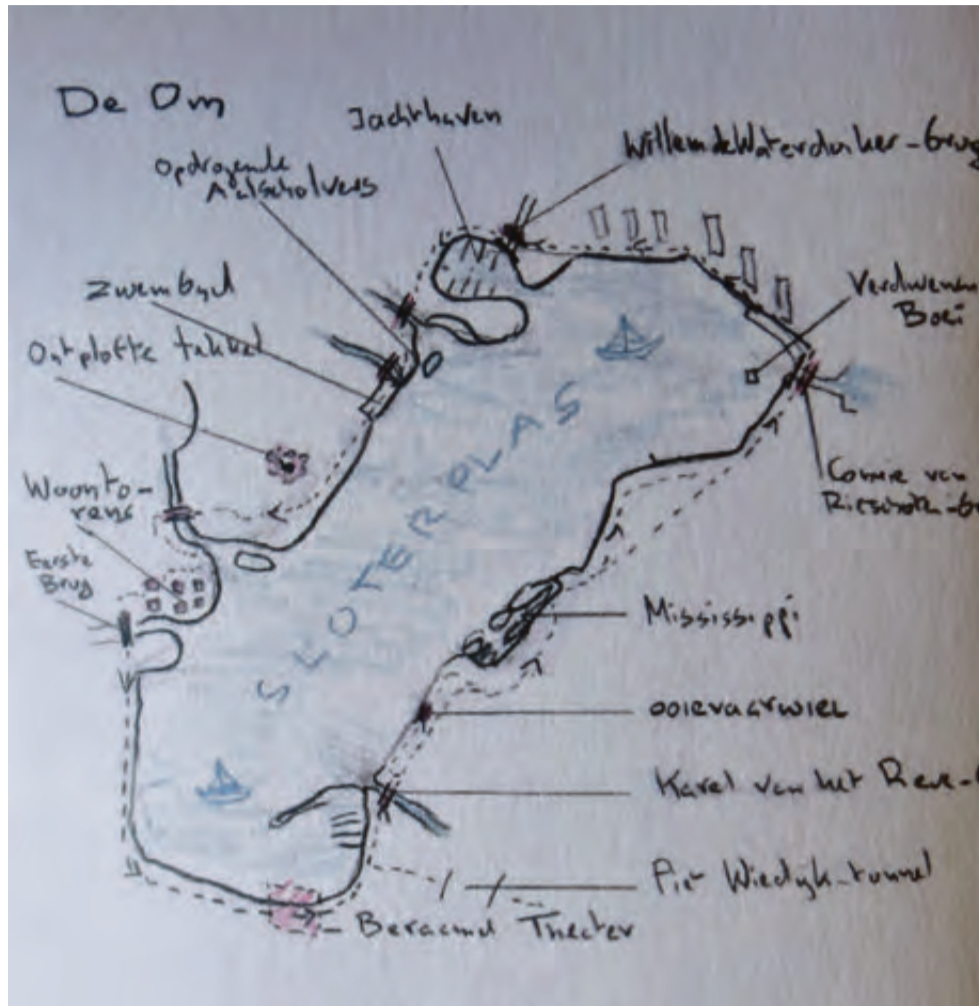
DE OM, een wandeling door Willem Jan Otten (2021)

Een prachtig klein boekje, of eigenlijk een essay, dat wat mij betreft een 'must' is voor iedereen die wel eens een rondje om de Sloterplas maakt of heeft gemaakt. Of een stimulant om dat anders snel te gaan doen!

De schrijver woont met zijn vrouw, de schrijfster Vonne van der Meer, op 12-hoog in een van de torenflats aan de Osdorp-kant van de Sloterplas, van waaruit hij het rondje "De Om" overziet, dat hij daarvandaan gedurende de pandemie regelmatig in vijf kwartier maakte.

Op de achterflap van het boekje staat: "Hoewel Otten zijn rondje alleen maakt, is hij altijd in gezelschap. Er zijn passanten, zoals de (blonde) Rastarenner wiens vervilte haardos met elke pas opveert, een soevereine Airedaleterriër, die even met de schrijver oploopt en tal van 'paarlopers'."

Ik vond het heel geestig om te lezen hoe hij de paarlopers beschrijft en categoriseert in onder andere moeder/dochter-lopers; collega-van-het-werk-lopers (vrouwelijk); mobieltje-lopers; weduwnaar-lopers; echtparen; date-lopers en honden-lopers.

Tekening van W.J. Otten. Foto: Lous Akkerman

Hij filosofeert, terwijl hij loopt, over Het Leven en wat zich daarin aan hem voordoet, maar ook over bijvoorbeeld de Sloterplasbaby, de natuur, de Iepen en de Aalscholvers en Allerzielen, de dag waarop hij dit boekje schrijft. Hij associeert en denkt terwijl hij loopt aan muziek, aan citaten van schrijvers en dichters, aan films en acteurs. Omdat hij niet op de naam kan komen van die ene acteur, van wie hij alleen maar weet dat het niet Arnold Schwarzenegger was, noemt hij sindsdien iedereen wiens naam hij zich niet kan herinneren Clint Eastwood. Hij memoreert Cornelis van Eesteren, die in zijn Plan

gezegd heeft: "er zij licht, lucht en ruimte." En in wiens Plan het nooit de bedoeling is geweest nog te bouwen in de Plas! Ook is er stilte en meditatie terwijl hij op een bankje naar de Alexia-fontein kijkt. Dit alles is opgeschreven in 75 bladzijden prachtig proza, dat niet alleen uitnodigt tot herlezen, maar ook om die wandeling nog eens te maken en 'De Om' te bezien door de ogen van Willem Jan Otten: "Je hebt een onbekende nodig om het onbekende te zien."

Uitgeverij Van Oorschot, serie: Terloops.
ISBN 9 789028 212435, €12,50

Boekenbal

Ik ben van kleins af aan een lezer. Van de dagelijkse Volkskrant en bladen als Onze Taal tot de dikke pillen met ingewikkelde verhaallijnen van schrijvers als Umberto Eco en Carlos Ruiz Zafon. Maar ook het luchtigere werk van wijlen Martin Bril en Kees van Kooten met zijn neologismen, of thrillers zoals de Millennium Trilogie heb ik geregeld onder mijn neus. Niet met een E-reader, want ik ben een lezer van de oude stempel en wil een boek echt vasthebben en kunnen ruiken. Ik bewaar ze ook allemaal, gestructureerd als ik van nature ben zoveel mogelijk op genre en schrijver in een fraaie grote boekenkast. Want je weet tenslotte maar nooit wanneer je, naast de schrijverijen, weer zin krijgt om iets te herlezen.

En dus moest alles bij de verhuizing naar Zaandam mee in dozen om daar weer te worden uitgepakt. Onze dochter bood daarbij de helpende hand onder de geregelde verzuchting 'of we nu inmiddels niet genoeg boeken hadden verzameld'.

Het uitpakken van de dozen met boeken door moeder en dochter ging in een razend tempo zonder duidelijke strategie, met als gevolg dat alleen de verzameling werken over Oud en Nieuw Amsterdam keurig naast elkaar op een plank staan en de rest kriskras door elkaar.

De Koran-uitleg van Kader Abdollah naast de Ilias van Homerus. De avonturenserie over de prehistorie naast de Tuinplanten Encyclopedie en boeken over David Bowie naast Remco Campert. Ach ja, Campert. Een groot voorbeeld voor mij en mijn schrijfsels. Hij heeft het lang volgehouden, maar na een 'vurrukkulluk' lang leven heeft hij zijn pen toch bij de hemelpoort moeten inleveren.

Enfin, zo is het dus een toch wel gezellig rommeltje achter de glazen kastdeurtjes, en geeft de naast elkaar staande verscheidenheid mij ook een nieuwe blik op onze verzamelde literatuur, met soms de ontdekking van een vergeten boek.

Maar...na de vakantie maken we een eind aan dit boekenbal en gaan we er 'even' voor zitten om de genres en schrijvers weer netjes bij elkaar te krijgen. Tsja, ik zei het al: dat is de aard van dit beestje. Ik hoop dat iedereen een fijne zomer heeft gehad met veel leesplezier.

RUUD VAN KOERT

STRIP door Ayoung Oh

Op naar de herfst!

► FRANS VAN DER FEEN

Geheimen in de Tuinen van West [9] Moderne Hof van Eden

Na de reportage in onze vorige editie over 'Mijn Stadstuin' verkennen we nu wat er nog meer te vinden is op het terrein aan de Nico Broekhuysenweg/hoek Tom Schreursweg.

Wegwijzer. Foto: Frans van der Feen

Een wegwijzer rechtsaf duidt aan dat je bij **GROENHARTIG** terecht komt. In diverse Amsterdamse restaurants werken de chef-koks graag met lokale producten uit het seizoen. **GROENHARTIG** levert daartoe een grote diversiteit aan salades, groenten, kruiden, eetbare bloemen, microgroenten en kleinfruit. Naast smaak en gezondheid is bio-diversiteit hier een belangrijk aspect. Ook particulieren kunnen een groentenabonnement afsluiten.

Achter de titel **HET NATUURTALENT** gaat de tuinvrouw van Amsterdam schuil, die Amsterdammers probeert te verleiden tegels te vervangen door betreedbaar groen en half-verharding, schuttingen door groene hagen, waarin vogels kunnen nestelen en die de tuin niet hermetisch afsluiten. Zo kunnen egels b.v. van de ene tuin naar de andere wandelen.

Bij kwekerij **WIERING** zijn niet alleen plantjes te koop voor in uw tuin. Het bedrijf werkt ook mee aan natuurbevorderende acties. Dit voorjaar waren ze betrokken bij een project in Haarlem. Met andere steden strijdt men daar deze zomer mee om de 'gouden tegel', voor de gemeente die per inwoner de meeste tegels vervuult voor groen. Een andere actie was om boomspiegels in de Frans Halsstraat te voorzien van plantjes.

Kwekerij Wiering. Foto: Frans van der Feen

Ernaast is **LOKALE BLOEMETJES** gevestigd, een duurzame bloemenpluktuin, waar men van woensdag t/m zondag tussen 10.00 en 18.00 u zelf een boeket bloemen kan plukken, geheel naar keus.

Schuin ertegenover is de **STADSGROENTEBOER** gevestigd. Men kan er een aandeel verkrijgen in de 'Community Supported Agriculture' en op die wijze een abonnement nemen op een groentenpakket.

Men produceert hier voedsel direct, eerlijk en met een positieve impact op de omgeving. Ondanks dat op er minder dan een hectare land verbouwd wordt, groeit er een aanzienlijke hoeveelheid groenten door bio-intensieve technieken toe te passen. Dat omvat het dicht bij elkaar planten van gewassen. Tegelijkertijd wordt zorggedragen om de grond vruchtbaar en gezond te houden, met behulp van compost, groenbesters en mulch. ('Mulchen' is het bedekken van de bodem rondom planten en struiken met organisch afval).

Er worden geen zware machines gebruikt en nooit diep geploegd. Op deze manier wordt de bodem niet dichtgedrukt en is er ruimte voor belangrijke micro-organismen en schimmels. Daarnaast zorgen we ervoor dat de bodem altijd bedekt is, vooral regenwormen (de 'ingenieurs van de bodem') vinden dat fijn.

Op de website is een groentenarchief te vinden met recepten voor wat allemaal verkrijgbaar is, met diverse 'vergeten' groenten: Tatsoi, Groenlof, Bloezuring, Tuinboontoppen, Zopallito, Parijse Marktwortelen enz.

Als je dan nog verder over het terrein loopt, vind je achteraan de **KANTOORKARAVAN**. Dat was tenminste het geval, toen ik er rondliep, want de mobiele vergader- en werkrumtes op alternatieve buitenlocaties, slaan ook wel eens elders 'de tenten' op. De caravans zijn geschikt voor vergaderingen of individuen. Je boekt je plek inclusief koffie, thee, sap en uiteraard meer dan genoeg frisse lucht. De units zijn 'off-the-grid'; dit wil zeggen dat de energie komt van zonnepanelen en er is wifi. Sanitaire voorzieningen zijn aanwezig.

Over bramen

Voor mij hoort de maand augustus bij bramen en andersom ook. Wij gingen vroeger, ik spreek nu van vroege jaren zeventig van de vorige eeuw, heel vaak naar het bos [...]. Dan vonden wij het gebied waar de bramen overvloedig aanwezig waren [...]. We sloegen een soort basiskamp op, liefst niet echt zichtbaar vanaf het doorgaande wandelpad. Niet dat we iets illegaals gingen doen, maar het gevoel een eigen plekje te hebben is altijd prettig [...].

Vanaf dat basiskamp betraden de plukkers, en dat waren de broers die al konden lopen, aangevuld met vader of moeder – de ander bleef bij de broer van 3 en de

Bramen. Foto: Pexels.com

broer in de luiers – paadjes die nauwelijks bestonden. Die paadjes leidden me naar immense braamstruiken, soms zo groot

dat je erin kon verdwijnen, op zoek naar vruchten die boven mijn hoofd hingen, maar daardoor voldoende zon hadden gehad om groot en perfect paars te zijn.

We hadden allemaal een eigen bakje en als dat vol was snelde je terug naar het basiskamp om de grote emmer te vullen. Ik was een jaar of acht, maar enige prestatiedrang had ik al. Ik wilde eigenlijk altijd het meeste bramen plukken van iedereen. En at, in tegenstelling tot mijn oudere broer, bijna nooit rechtstreeks van de struik. Dat voelde als onze oogst en die moest naar de emmer, naast mijn jongste broertje in de schaduw. Een paar uur later had ik paarse handen, schrammen op mijn magere been-tjes – ik was acht hè, mijn jaren als atleet moesten nog komen – en een meer dan voldaan gevoel [...].

En 's avonds stond ik met mijn moeder in onze kleine keuken bramen te wassen en te verdelen richting jam of gelei. Waar we dan tot diep in de volgende winter van konden genieten. Mijn vader is er niet meer, het broertje in de luiers wordt volgend jaar 50, maar de bramen kan ik nog proeven, als ik mijn best doe.

Dolf Jansen – bnnvara.nl/vroegevogels/artikelen/column-dolf-jansen-bramen

(uit de tuinscheurkalender van Romke van de Kaa en Paul van Geest)

► MARJORI HONG

Herfstgenot

De herfst. Het seizoen waarbij velen in een dip belanden. Sommigen zelfs in een echte depressie. Voor mij echter, is het de tijd van het jaar waar ik altijd reikhalzend naar uitkijk. Waarom? Omdat ik slecht, erg slecht, tegen de zomerzon kan. Het leven begint bij de herfst, denk ik dan ook altijd wanneer ik tijdens een lekkere wandeling door het park, eens even extra diep inhaleer. Heerlijk, dat frisse weer, die aardse geuren – vooral na een regenbui – prachtige kleuren en nog véél meer moois. Boomstammetjes bijvoorbeeld. Daar houd ik ook zo van.

In het najaar krijgt het park weer een flinke onderhoudsbeurt en wordt altijd wel ergens het nodige gekapt en gezaagd. En die stammetjes en schijfjes die dan overblijven, die vind ik geweldig! Zo bracht een wandeling me eerst langs de Heemtuin en Het Ruige Riet, waar een roodwangschildpad in herfsttenuë op een boomstam zat. Ik wenste hem een fijne winterslaap toe – we zouden elkaar in de lente weer zien – en liep verder richting de Sloterplas.

En ja hoor! Onderaan de grote brug die over de President Allendelaan gaat, stond een stapel boomstammetjes. Ze waren in stukken van ongeveer een meter gezaagd. Sommige waren recht, andere krom, met en zonder gekke uitsteeksels. Eén stammetje in het bijzonder trok mijn aandacht en in gedachten zag ik al helemaal voor me hoe de vogels in de tuin er gezellig op zouden zitten of insecten uit zou-

De schildpad in herfsttenuë. Foto: Marjori Hong

den peuten. Maar ja, zo'n kleine stam is nog best zwaar, dus wat te doen?

Op een zaterdagmiddag besloot ik dat het er maar gewoon van moest komen. Hup, daar ging ik, op de fiets en gewapend met een stuk touw op weg naar de boomstammetjes. Met een zenuwachtig gevoel reed ik naar de bewuste plek. Zenuwachtig, omdat het voelt alsof je iets doet wat niet mag, wat natuurlijk onzinnig is, want het is hetzelfde als een takje meenemen, alleen is die tak nu wat dikker...

En natuúrlijk. Er stonden juist op dat moment een paar mensen bij de stapel. Durfde ik wel, durfde ik niet (want je voelt je toch wel een beetje lullig). Ja, ik durfde wel. Ik zou de mensen er gewoon bij betrekken, dus daar ging ik met een grote glimlach: "Halloooo, ik kom even een stammetje halen!" En ja echt, de heer in het gezelschap kwam me helpen en gaf me toen we de stam achterop de fiets gebonden hadden – allebei met een grote grijns – nog een zetje om wat makkelijker de helling van de brug weer op te komen. Zie je het voor je?

Een uurtje later keek ik grinnikend uit het raam, de tuin in. Vanaf het stammetje keek een koolmees terug.

WijkLeerbedrijf Nieuw-West!

Pak je kans: kom één dag leren en twee dagen stage lopen in de zorg bij het WijkLeerbedrijf Nieuw-West!

Wat is het WijkLeerbedrijf?

Het WijkLeerbedrijf is een locatie waar Amsterdammers de opleiding Helpende Zorg en Welzijn niveau 2 kunnen volgen. Je maakt er je huiswerk, volgt workshops en deelt je ervaringen met klasgenoten. Tijdens de opleiding word je intensief begeleid en geholpen door de coördinator van het WijkLeerbedrijf. Ook met het regelen van kinderopvang. Na de behaalde opleiding helpen we je met een baan in de zorg.

Voor wie?

- Je woont in Amsterdam en ontvangt een uitkering of staat als niet-uitkeringsgerechtigde geregistreerd.
- Je bent 24 uur per week beschikbaar.
- Jouw Nederlandse taal is minimaal op A2 niveau.
- Je kunt werken op een laptop
- Het allerbelangrijkste: je vindt het fantastisch om te leren en werken in de zorg!

De opleiding Helpende Zorg en Welzijn

De opleiding duurt 1,5 jaar. In het WijkLeerbedrijf krijg je één dag in de week les van docenten van het ROC van Amsterdam. Daarnaast ga je twee dagen stage lopen. Eerst ga je stage lopen bij bewoners in de

wijk. Je ondersteunt de wijkbewoners bij lichte huishoudelijke taken en je onderneemt leuke activiteiten zoals wandelen, samen koken of een spelletje doen. Na ongeveer negen maanden ga je stage lopen bij een zorgorganisatie en leer je zorgtaken uit te voeren. Je ondersteunt bij het douchen, aan- en uitkleden en het eten en drinken.

Nieuwe locatie: Broedplaats de Vlucht

In september 2022 start er weer een nieuwe groep in Vrouw & Vaart (Osdorp). Vanwege de vele aanmeldingen zullen wij in september een tweede groep starten bij broedplaats De Vlucht in Slotermeer! Er zijn nog een aantal plekken beschikbaar, dus meld je snel aan door een e-mail met je contactgegevens te sturen naar: amsterdam@wjkleerbedrijf.nl

Handig zo'n hulp in de buurt

Het WijkLeerbedrijf is altijd op zoek naar wijkbewoners die behoefte hebben aan meer contact en een helpende hand. Tijdens een intakegesprek wordt er met u besproken wat de mogelijkheden zijn en welke dag de student bij u langs kan komen. De student komt wekelijks 2,5 tot 3 uur bij u langs voor extra hulp. Dit kan op tijdelijke of structurele basis. Heeft u vragen of heeft u interesse in een student van het WijkLeerbedrijf? Neem dan contact op met de coördinator via 06-14754885 of via amsterdamnieuwwest@wjkleerbedrijf.nl

Zit u er ook klaar voor? Bekijk ons aanbod voor het nieuwe seizoen!

Vele voorstellingen, uiteenlopend van waanzinnige dans en keelsnoerend theater tot meeslepende muziek en leerzame shows. Onze programmeurs hebben een prachtig divers en verrijkend programma opgezet. We hebben ontzettend veel zin in de nieuwe voorstellingen en om u warm te mogen verwelkomen!

Er is cabaret door o.a. Roué Vermeer, Patrick Laureij en Rayen Panday. We ontvangen spectaculaire familievoorstellingen als 'Charlie and the Chocolate Factory' en 'Wolfgang, het wonderjong'.

Geniet van dans door o.a. ISH Dance Collective, Junior Company en Het Nationale Ballet, ICK Amsterdam, of laat je meevoeren door de muziek van Kaseko, Edsilia Rombley en John Williams waarbij de zaal losgaat op R&B Oldskool hits.

Bekijk ons gehele aanbod op www.meervaart.nl

Tot snel in de Meervaart!

Meervaart, Meer en Vaart 300, Amsterdam www.meervaart.nl

Egelsnelweg

Tuinen zijn belangrijk in het leefgebied van de egel geworden. Verstening en omheining van tuinen vormen echter een bedreiging. Het belangrijkste is toegang tot je tuin. Veel tuinen zijn niet bereikbaar voor egels omdat schuttingen en hekken de tuin volledig afsluiten. In tegenstelling tot wat veel mensen denken, leggen egels soms wel enkele kilometers per nacht af. Ze gaan dan op zoek naar voedsel of naar geschikte partners om mee te paren.

zo min mogelijk. Ook zijn composthoppen, takken en boomstronken ideaal voor egels om te nestelen.

Het plaatsen van een egelhuisje kan ook uitkomst bieden. In het voorjaar en in de zomer kunnen vrouwtjes gebruikmaken van het huisje om in te werpen en hun jongen groot te brengen. Afhankelijk van de temperatuur beginnen egels vanaf oktober met de voor-

De egel. Foto: Pixabay.com

Eén tuin is dus niet genoeg om als leefgebied te dienen. Maak daarom een doorgang in je hek of schutting van 13 x 13 cm.

Wie het helemaal goed wil doen, kan zijn hekwerk vervangen door heggen en struiken. Op die manier hebben de egels vrije toegang tot je tuin en kunnen ze de struiken ook gebruiken als schuilplaats, en met een beetje geluk zelfs als nestplaats. In de natuur leven ze in gebieden met veel beschutting: heggen, struiken, bladeren en dergelijke. Laat bladeren dus liggen en snoei/maai de beplanting

bereidingen voor de winterslaap. De winterslaap duurt vaak tot eind maart/begin april. Een egelhuisje kun je kant-en-klaar kopen of zelf maken. Plaats het huisje op een rustige plek in de tuin, (zoveel mogelijk) buiten het bereik van huisdieren en spelende kinderen. Plaats de ingang het liefst in de buurt van de schutting en/of begrenzing van je tuin en verstop het door middel van takken of bladeren.

(uit de Tuinscheurkalender van Romke van de Kaa en Paul Geerts)

WAAR o WAAR?

Het antwoord op die vraag vindt u elders in de krant.

Foto: Lous Akkerman

Wist u dat...

- > 'een plasje doen' een rondje om de Slotterplas betekent?
- > de Buurtmaaltijd weer begint? Vanaf 6 september is de buurtmaaltijd weer terug in 'De Bron'. Elke eerste dinsdag van de maand kunt u voor € 2,- mee-eten. Iedereen is welkom en we koken ook halal en vegetarisch. Willem Kloosstraat 1. We beginnen om 18.00 uur;
- > er een nieuw restaurant is aan de Slotterplas? Op de plaats waar voorheen de eetgelegenheden 'Steiger 4' was van Watersportcentrum Slotterplas, bevindt zich nu 'Boothuis'. De ruimte is verbouwd, maar de picknicktafels buiten staan er nog én er kan gezwommen worden. De menukaart is uitgebreid met pasta's en lichte pizza's uit de steenoven. Het restaurant is open van woensdag t/m zondag voor ontbijt, lunch en diner. Christoffel Plantijngracht 4;
- > de oplossing van WAAR o WAAR is: de (voormalige) sportwinkel op de hoek van de Burg. Roëllstraat en de Burg. Van Leeuwenlaan;
- > de kalfjes in de Tuinen van West verplaatst zijn naar de heuvel?
- > de sloop van de Nolenstraat snel gaat? Alles ligt nu plat.

► JORINE VAN HOOIJDONK

Vijveren

Ponds

Voor ons te zien op Netflix: *The Ponds* (de vijvers). Deze documentaire gaat over twee geschakelde vijvers in Londen en de mensen die er in komen zwemmen. Dag in dag uit, in alle seizoenen. Het is daar een oase van vriendelijkheid. Je knapt ervan op om deze docu te zien, echt. Behalve op Netflix is ie vast ook elders aan te schaffen. Op Youtube is in ieder geval de trailer te zien, voor als je van kort en bondig houdt.

Super

Nu wil het geval dat ook wij onze vijvers hebben in Geuzenveld en Slottermeer. Wat zeg ik: een supervijver. Het op één na grootste aangelegde stadsmeer ter wereld. Het 'Jacqueline Kennedy Onassis reservoir' in Central Park in New York is bijna 100 meter langer, maar ondieper. Dus wat is de grootste vijver? Wat maakt het eigenlijk uit: mooier is de onze in ieder geval.

Plons

En ook hier in de Slotterplas komen mensen hun dagelijkse dip wagen. Een van die standvastige zwemmers, Geesje, vertelde me dat ze er de hele dag positieve energie aan overhoudt. Ik kan het beamen, want ik laat ook regelmatig de bibs in het koude water zakken. Mijn lief zwemt er zelfs iedere dag. Wim Hoff, ook wereldwijd bekend als 'The Iceman', komt uit Amsterdam Nieuw-West. Dus je kunt gerust stellen dat de Slotterplas aan de waterbasis ligt van de Hoff-methode. Krijg je die positieve kick ook nadat je een koude douche hebt genomen? Ja zeker. Maar...zeg nou zelf: het is onvergelykbaar fijner om buiten te zijn, de zacht wuivende boomkruinen waar te nemen, de wolken voorbij te zien zeilen en even verderop een fuitje te zien opduiken. Wel rustig beginnen met koud-water-zwemmen. Vanaf één, twee minuutjes opbouwen.

Poedelen in de Plas. Foto: Neil Finaughty

Vriendschap

Water verbindt. Evenals bij de Ponds in Londen, ontstaan aan de Slotterplas hartelijke contacten en vriendschappen tussen de mensen die er zwemmen. Mensen van uiteenlopende achtergronden, leeftijden en nationaliteiten. Zoals de Engelse Kirsten en Willow, de Zuid-Afrikaanse Neil, Russische Dasha, Zweedse Ossa, Poolse Pawel en Anna, Hongaarse Daniel, Finse Elsa en de Nederlandse Marlien, Frans, Barbara, Marie, Willem Jan, Paul, Marit, John, Ingrid, Eduard en Paulien. Hun leeftijden lopen bijna veertig jaar uiteen. De meesten leerden elkaar pas kennen aan de waterkant. Overigens komen ze niet allemaal uit Slottermeer en Geuzenveld; met of zonder kinderzitje op de fiets peddelen ze vanuit Oud-West, Slotervaart en Osdorp 's ochtends naar de noordkant van de plas. Zes uit de groep wonen dichterbij en komen te voet. Op zaterdag wordt het drukker en ziet men op de steiger en aan de betonnen picknicktafels op het Slotterstrand verschillende groepjes en duo's zich omkleden. Een groepje had laatst de nieuwe burens meegenomen. Die komen uit Londen. Zouden ze daar ook al in hun Ponds hebben geplonst?

GASET PORTRET

► JOKE DE JONG

Ellen met Carla in de waterrolstoel. Foto: Shirley Brandeis

Naam: Ellen de Bood

Wijk: Slottermeer

Werkt als: Ergotherapeut en onafhankelijk cliëntondersteuner bij MEE Amstel en Zaan

Hobby's: wandelen en klussen in huis

Kun je wat over jezelf vertellen?

Ik ben in Amsterdam Noord opgegroeid in een gezin met een zus. Ik ben ergotherapeut, maar werk nu voor MEE Amstel en Zaan, een organisatie die mensen met een beperking ondersteunt. 'Voor de liefde' ben ik 30 jaar geleden in Slottermeer komen wonen. Wij hebben 2 zoons die het huis uit zijn.

Hoe bevalt wonen hier? Ik vind Slottermeer een fijn stadsdeel vanwege het diverse publiek, de gezellige drukte bij het strandje van de Slotterplas en het feit dat het daar zo opgeknapt is vergeleken met vroeger, toen ik er met mijn kinderen ging zwemmen.

Vertel eens wat over je werk. Mijn vader was Arbeidsdeskundige en mogelijk heb ik daardoor belangstelling voor mensen met een beperking gekregen. Dat gecombineerd met het feit dat ik graag praktisch en creatief bezig ben, maakte dat ik ergotherapeut ben geworden. Lekker sleutelen aan rolstoelen, spalken maken of kleding naaien die je met één hand kunt aan- en uittrekken: dat deed ik vroeger allemaal zelf. In 20 jaar tijd is er echter veel veranderd; er zijn veel producten die standaard gemaakt worden en kant-en-klaar te koop zijn. Een douche-zitje bijvoorbeeld moest je vroeger speciaal aanvragen, nu haal je het bij de bouwmarkt. Omdat ik bredere ondersteuning wil bieden aan mensen met een beperking werk ik sinds 12 jaar bij MEE Amstel en Zaan. Ik help mensen nu onder andere met financiën, relaties en hobby's.

Kwam hierdoor het idee voor de waterrolstoel? Ja. Omdat ik geen idee heb hoe

het voelt om ledematen te moeten missen, heb ik een team van ervaringsdeskundigen gevormd op mijn werk. Een van de teamleden was mijn collega Carla Vriesde, een voormalig danseres, die 3 amputaties heeft gehad en daardoor niet meer kon dansen. Zij zwom altijd in een binnenbad met tillift, maar wilde ook graag in de Slotterplas kunnen zwemmen. Ik wist dat er aan de kust via diverse strandtenten waterrolstoelen te leen zijn, zodat mensen met een beperking de zee in kunnen, maar in Amsterdam waren die er nog niet. Carla en ik hebben een plan opgesteld voor een waterrolstoel bij de Slotterplas en dit ingediend bij een landelijk fonds dat geld verstrekt voor mensen met een beperking. "Wat een goed plan", zei men daar!

Is er al vaak gebruik van gemaakt? Dat weten we nog niet. (red: tijdens dit interview was de zomer net begonnen). Wel weet ik dat er in Amsterdam-West relatief meer mensen met een beperking wonen, omdat hier wat grotere, beter aanpasbare woningen zijn dan bijvoorbeeld in het centrum.

Hoe regel je de waterrolstoel? Eenvoudig via Café Hotel Buiten. De eigenaar was gelijk enthousiast toen we vroegen of zij het uitlenen kunnen verzorgen. Vóór je wilt zwemmen reserveer je vooraf de stoel en regelt zelf een begeleider die je daarheen brengt en je het water in/uit helpt. Je verruilt je eigen rolstoel voor de waterrolstoel en laat je het water in duwen. Je kunt er uit zwemmen of alleen lekker dobberen; de stoel blijft drijven op zijn dikke banden en armlenningen. Na het zwemmen, moet je begeleider je weer op de kant duwen en terugbrengen naar Hotel Buiten. De stoel is geschikt voor volwassenen én kinderen en er zijn geen kosten aan verbonden dus iedereen kan er gebruik van maken!

Voor reserveren: 020 331 79 00 of info@hotelbuiten.nl

COLOFON

GaSet is een uitgave voor en door bewoners van de buurten in Geuzenveld en Slottermeer (Stadsdeel Nieuw-West).

Redactie Ayoung Oh, Christiane Baethcke, Frans van der Feen, Gerard Valentijn, Hans Staphorsius, Henriette de Willigen, Joke de Jong, Thea Schaafsma, Ruud van Koert, Lous Akkerman, en Marjori Hong. Met ondersteuning van Richard Janse.

Columnisten Hans Staphorsius en Ruud van Koert

Fotograaf Massoud Memar

Strip Ayoung Oh

Met bijdragen van Wendela Gronthoud, Jorine van Hooijdonk, De Meervaart en Cihad Ozkan

Ontwerp Stephan de Smet

Drukker Flevodruk Harlingen

Verspreiding Door Verspreidingen

Oplage 22.000 stuks

Voor informatie en kopij

Stichting Eigenwijks, De Honingraat, Slottermeerlaan 103H, 1063 JN Amsterdam
Telefoon 020 346 06 70

Lezersbijdragen (lieft maximaal 400 woorden) en oproepjes (lieft maximaal 300 woorden) zijn altijd welkom. De redactie behoudt zich het recht voor om de stukken aan te passen en in te korten. Aanleveren kopij, oproepjes en bijdragen voor het volgende nummer via redactiegaset@gmail.com uiterlijk op **woensdag 12 november om 12 uur**.

Alle rechten voorbehouden. Aan de op deze pagina's gepresenteerde informatie kunnen geen rechten worden ontleend. Niets van deze pagina's mag worden vervoelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgever van deze uitgave, door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem/haar op te treden.